

11. Изъ Сборника 1076 год. За четенье-то на светы-тѣ
книги.

Добро юсть, братию почитаные книжкою, паче всѧкомоу христыаноу: блажени бо, рече, испыташаши съвѣдѣния юго, всѣмъ срдцемъ възинтихъ юго. чѣто бо рече: испыташаши съвѣдѣния юго; єгда чтеши книги, не тѣшися къро зи иштисти до дроугтыа главизны, нѣ поразоумѣши, чѣто гляхъ книги и слова та, и тришьдѣ обращташася о юдиной главизнѣ рече бо: въ скрѣди моемъ съкрыхъ слова твоа, да не съгрѣши тебѣ. Не рече: оусты тѣчыж изглахъ, нѣ и въ скрѣди съкрыхъ, да не съгрѣши тебѣ. и поразоумѣвали оубо истинѣнѣ писания, правимъ юсть ими. рекж же книги. Не съставитъ ко ся корабль безгвоздин, ни правѣдникъ беспочитанія книжнааго: и тако же паки никомъ оумъ стонть оу родителъ своихъ, тако и правѣднику о почитаніи книжнѣмъ. красота вонноу оружие. и кораблѣ (ю) вѣтрила: тако и правѣднику почитаніе книжкою. отъкрыи бо, рече, очи мои да разоумѣю чудеса отъ закона твоего. очи бо глядѣ размыслъ срдчныи, и прочею.

Не съкрыи отъ мене заповѣдинъ твоихъ, разоумѣши, тако не отъ очию съкрыи, нѣ отъ разума и срдца. тѣмъ же и походи не поучашася,